

คำวินิจฉัย

เรื่องแดงที่ อธ. ๗๕/๒๕๖๗

เรื่อง

ลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามมติคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ

กฎหมาย กฎ

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๗๙ (๑) (๖) มาตรา ๑๐๕
มาตรา ๑๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่ง
พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔๐

เมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้ส่ง
รายงานและเอกสารพร้อมทั้งความเห็นมายังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกระงับ เพื่อบริหาร
ทางวินัย ผู้บังคับบัญชาสามารถถือว่ารายงานเอกสารและความคิดเห็นดังกล่าวเป็นสำนวน
การสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนได้ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
วินัยอีก เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเพื่อเสนอแนะการลงโทษ มีมติว่าการกระทำของผู้ถูกระงับ
มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
การที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษไล่ออก ตามมติของคณะกรรมการพิจารณาเพื่อเสนอแนะ
การลงโทษดังกล่าว เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายและระดับโทษตามความร้ายแรงคือไล่ออก
สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ ที่กำหนดไว้ว่า การลงโทษผู้กระทำ
ผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ไม่เป็นเหตุลดหย่อนเป็นปลดออก
จากราชการ

เรื่องอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. กรณีสั่งลงโทษไล่ออกตามมติคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ซึ่งมูลว่า การกระทำของผู้ถูกระงับ มีมูลความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับ
ประโยชน์ที่มิควรได้ และกระทำการหรือละเว้นกระทำการใดๆ รวมทั้งการกระทำผิดอันเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกระงับชี้แจงว่าไม่ได้กระทำผิด
ตามที่กล่าวหาและอ้างว่าเกิดจากความเข้าใจผิด อีกทั้งมีการรับสารภาพในชั้นศาลและศาลได้
พิจารณาลดหย่อนโทษแล้ว ขอให้ลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค.ตร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐได้ส่งรายงานและเอกสารพร้อมทั้งความเห็นมายังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกระงับ
เพื่อบริหารทางวินัย ผู้บังคับบัญชาสามารถถือว่ารายงานเอกสารและความคิดเห็นดังกล่าว

เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนได้ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเพื่อเสนอแนะการลงโทษมีมติว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ และกระทำการหรือละเว้นกระทำการใดๆ รวมทั้งการกระทำผิดอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษไล่ออก ตามมติของคณะกรรมการพิจารณาเพื่อเสนอแนะการลงโทษดังกล่าว เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายและระดับโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณีคือไล่ออก สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่กำหนดไว้ว่า การลงโทษผู้กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนเป็นปลดออกจากราชการ คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ถูกต้อง เหมาะสมแล้ว

จึงวินิจฉัยยกอุทธรณ์